

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 13188/2022
01.11.2023. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Драгане Маринковић, председника већа, Марине Милановић, Зорице Булајић, Весне Станковић и Радославе Мађаров, чланова већа, у парници тужилаца АА и ББ, обојица из ..., чији је заједнички пуномоћник Дејан Укропина, адвокат из ..., уз учествовање умешача на страни тужилаца ВВ из ..., ГГ из ..., ДД из ..., чији је заједнички пуномоћник Дејан Угропина, адвокат из ... ЂЂ и ЕЕ, обојица из ..., против тужене Адвокатске коморе Војводина, Нови Сад, чији је пуномоћник Никола Стеванић, адвокат из ..., уз учешће умешача на страни туженог ЖЖ из ..., ЗЗ, ИИ, ЈЈ, КК и ЛЛ, сви из ..., ради утврђења ништавости одлука о изборима, одлучујући о ревизији тужилаца и умечаша на страни тужилаца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 732/22 од 07.04.2022. године, у седници одржаној 01.11.2023. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужилаца и умечаша на страни тужилаца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 732/22 од 07.04.2022. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужилаца и умечаша на страни тужилаца изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 732/22 од 07.04.2022. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Новом Саду П1 28/2017 од 08.09.2021. године, ставом првим изреке, одбијен је приговор апсолутне ненадлежености суда. Ставом другим изреке, одбијен је приговор стварне ненадлежности овог суда. Ставом трећим изреке, одбијен је тужбени захтев тужилаца којим су тражили да се утврди да су ништаве одлуке тужене Адвокатске коморе Војводине донете од стране Скупштине огранка Адвокатске коморе Војводине у Новом Саду од 28.10.2016. године, и то одлуке о избору ближе наведене у овом ставу изреке, као и да су ништаве одлуке тужене донете од стране Скупштине огранка Адвокатске коморе Војводине у Новом Саду од 16.12.2016. године, ближе наведене у овом ставу изреке. Ставом четвртим изреке, обавезани су тужиоци да туженој солидарно надокнаде трошкове парничног поступка од 107.450,00 динара са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж 732/22 од 07.04.2022. године, жалба је одбијена и првостепена пресуда потврђена.

Против правноснажне другостепене пресуде, тужиоци и умешачи на страни тужилаца су благовремено изјавили ревизију због погрешне примене материјалног права са предлогом да се о ревизији одлучује као изузетно дозвољеној, на основу члана 404. Закона о парничном поступку.

Тужена је поднела одговор на ревизију.

Према члану 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11...18/20 и 10/23 – други закон), ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). О дозвољености и основаности посебне ревизије одлучује Врховни суд у већу од пет судија.

Врховни суд налази да нема места одлучивању о ревизији као изузетно дозвољеној ревизији, јер у овом случају не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, и уједначавања судске праксе, као ни новог тумачења права, узимајући у обзир врсту спора и садржину тражене судске заштите, начин пресуђења и разлоге за одбијање тужбеног захтева. Тужиоци и умешачи на страни тужилаца указују на противречности у разлозима побијане одлуке, што би имало значај битне повреде одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачака 12. ЗПП. Међутим, то није законом прописан разлог за изјављивање посебне ревизије. Правноснажне судске одлуке различите садржине, достављене уз ревизију не указују на другачији правни став у погледу права на судску заштиту, нити на другачију примену материјалног права, јер правилна примена права у овој врсти спорова, зависи од утврђеног чињеничног стања у сваком конкретном случају.

Из изнетих разлога, одлучено је као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку, Врховни суд је нашао да је ревизија недозвољена.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба ради утврђења ништавости је поднета 28.06.2017. године, а вредност предмета спора је 20.000,00 динара.

Како се у конкретном случају ради о имовинско-правном спору у коме вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена.

На основу члана 413. ЗПП, одлучено је као у другом ставу изреке.

**Председник већа – судија
Драгана Маринковић, с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**